

Obiceiuri de Sânpetru - din Maromires -

SÂNPETRU DE VARĂ

În ceea ce privește Sânpetru, nu transformarea celor doi sfinți creștini, Pavel și Petru, într-un păgân este esențială, ci atributul promite de acesta în „Calendarul populor”, intruiește murechea mizerul verii aspre și perioada secerării.

Sânpetru de Vară a preluat data de 29 Iunie și numele Sfântului Apostol Petru din Calendarul creștin. În Rînceanul românesc, Sânpetru de Vară este despartit de fratele său, Sânpetru de Iunie, pășun al lupilor, de aproximativ o jumătate de an. În tradiția populor, Sânpetru opore fie ca personaj pământean, fie ca divinitate cerească.

În povestirile și snoavele populare, Sânpetru este un om doborât, se îmbracă în strale și snoavele populare se ținește, se ocupă cu agricultura, creșterea animalelor și, mai ales, cu pășunatul. Fînd credincios, foarte harnic și bun sfetnic, Sânpetru este luat de Dumnezeu în cer unde îl încredințează peștii și cheie Raiului. Acolo, fînd mai mare peste cîmăruțe cerești, împarte hrana animalelor sălbatice în special lupilor, fiebe grădina pentru a se mîrșă pînă la toamnă și a deveni mai puțin periculoasă. La morile sălbatice calendaristice, Gode

Anul Nou, Bobotează, Măcină, Sângeră, Sânzene, Sânpetru poate fi văzut de pământeni la răsăritul soarelui, când se deschide pentru o singură clipă cerul, stând la masa Împărătească, în dreapta lui Dumnezeu. Sânpetru este cel mai cunoscut, „sfânt al Colindărilor populare. Importanța sărbătorii este subliniată de postul care o precede, Postul lui Sânpetru, care, spre deosebire de Postul Postelui, Postul Gădănuțului și Postul Saxonice, are nume variabil de zile.

Locul sărbătorii era anunțat de apariția repere cosmice și terestre: apariția Auricilor, apariția cucului, răsăritul constelației Gădănuț și altele.